

c) Pel que fa a la resta, resoldre o fer una novació en els termes que corresponguin de les relacions i situacions jurídiques a què es refereix el número anterior.

DISPOSICIONSTRANSITÒRIES

Primera.—A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'actual Consell d'Administració del Patrimoni Nacional cessa en les seves funcions, i s'ha de procedir immediatament al nomenament del nou Consell, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Segona.—Els béns afectes al patrimoni nacional amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no inclosos en la relació de l'article quart, s'integren en el patrimoni de l'Estat, llevat del cas de les forests, la titularitat de les quals queda transferida a l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa.

El Govern, en el termini de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'adoptar les decisions oportunes amb vista a l'afectació ulterior dels béns expressats, d'acord amb la seva naturalesa, i amb la consulta prèvia als ajuntaments al terme dels quals radiquin aquells. En cas que el perímetre dels béns abracci més d'un terme municipal, la consulta s'ha de formular a la Diputació Provincial o, si s'escau, a la comunitat autònoma o ens preautonòmic.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, mitjançant un reial decret, ha de constituir una comissió de tres experts que, en el termini de sis mesos, ha d'emetre un dictamen sobre l'inventari de béns a què es refereix l'article quart, vuit. Un dels seus membres és l'interventor general de l'Estat o funcionari en qui delegui; l'altre l'ha de proposar la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, i el tercer és el director general de Belles Arts, Arxius i Biblioteques o funcionaris en qui delegui.

El dictamen s'ha de sotmetre al Govern, el qual l'ha de remetre a les Corts Generals.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades la Llei de set de març de mil nou-cents quaranta i totes les altres disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, setze de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

17236 LLEI 25/1982, de 30 de juny, de l'agricultura de muntanya. («BOE» 164, de 10-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

CAPÍTOL PRIMER

Delimitació de zones d'agricultura de muntanya i sistema de competències

Article primer.

Aquesta Llei té per objecte l'establiment d'un règim jurídic especial per a les zones d'agricultura de muntanya amb la finalitat de possibilitar-ne el desenvolupament social i econòmic, especialment en els aspectes agraris, mantenir un nivell demogràfic adequat i atendre la conservació i restauració del medi físic, com a hàbitat de les seves poblacions.

Article segon.

U. Es consideren zones d'agricultura de muntanya, als efectes d'aquesta Llei, els territoris homogenis que, amb la declaració prèvia a la qual es refereix l'article quart d'aquesta Llei, estiguin integrats per comarques, termes municipals o parts d'aquests que es trobin en qualsevol dels casos següents:

a) Estar situats, almenys en un vuitanta per cent de la seva superfície, en cotes superiors als mil metres, amb l'excepció dels altiplans cultivats, les característiques agrològiques i d'extensió dels quals s'assemblin a les d'agricultura de planura.

b) Tenir un pendent mitjà superior al vint per cent o una diferència entre les cotes extremes de la seva superfície agrària superior als quatre-cents metres.

c) Tenir vocació predominantment agrària i concórrer-hi simultàniament circumstàncies d'altitud i pendent que, sense arribar a assolir els valors indicats, donin lloc a circumstàncies excepcionals limitadores de les produccions agràries que les faci equiparables a les zones d'agricultura de muntanya, definides de conformitat amb els apartats anteriors.

Dos. Les comunitats autònomes, sobre la base de la configuració del seu territori i de la normativa pròpia derivada de les competències reconegudes en els seus Estatuts, poden elevar o reduir en casos concrets els límits mínims als quals es refereix el número anterior. En qualsevol cas, aquestes decisions no afecten el règim comprès en aquesta Llei, llevat que aquesta modificació sigui assumida de manera expressa pel Govern de l'Estat als efectes de l'aplicació de tots o part dels seus beneficis.

Article tercer.

U. Dins de cada zona d'agricultura de muntanya es qualifiquen com a àrees d'alta muntanya als efectes d'aquesta Llei i són objecte de protecció especial, els territoris situats en cotes superiors al límit natural en altitud de la vegetació arbòria corresponent a l'ecosistema de la zona esmentada.

Dos. Aquesta qualificació es pot estendre a les àrees immediates de cotes inferiors quan sigui necessari per a la protecció contra l'erosió o el desprendiment d'allaus de neu o ho aconselli la fragilitat dels ecosistemes.

Article quart.

U. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, poden procedir a la delimitació perimetral de les superfícies en les quals concorrin les característiques assenyalades als articles segon i tercer d'aquesta Llei, als efectes de la declaració posterior de zona d'agricultura de muntanya i àrees d'alta muntanya.

Dos. La concurrència dels supòsits previstos a l'article segon no implica per si sola el dret al reconeixement dels

beneficis que aquesta Llei estableix, els quals només són aplicables als territoris que hagin assolit la qualificació com a zones d'agricultura de muntanya.

Tres. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de determinar les prioritats per a l'aplicació dels beneficis d'aquesta Llei.

Article cinquè.

Correspon al Govern:

a) Aprovar les declaracions de zona d'agricultura de muntanya en tot el territori nacional, als efectes de l'aplicació de tots o part dels beneficis d'aquesta Llei.

b) Aprovar simultàniament a la declaració de zona i executar els programes d'ordenació i promoció de recursos agraris de muntanya, quan afectin territoris de comunitats autònomes diferents, o de les que no hagin assumit aquestes competències.

c) Aprovar les revisions dels programes d'ordenació i programació de recursos agraris de muntanya en els supòsits a què es refereix el paràgraf anterior.

d) Aprovar tots els aspectes dels programes d'ordenació i promoció de recursos agraris de muntanya que originin despeses amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat o amb càrrec als recursos exteriors obtinguts a través de l'Estat, així com les revisions dels aspectes esmentats.

Article sisè.

Sens perjudici de les altres competències que ja tingui atribuïdes, correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació:

a) Aprovar les ordenances per a l'ús de les zones d'agricultura de muntanya.

b) Crear i portar el Registre Especial d'Associacions de Muntanya, al qual es refereix l'article disset d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Programes d'ordenació i promoció de recursos agraris de muntanya

Article setè.

L'aplicació d'aquesta Llei s'ha de dur a terme bàsicament a través dels programes d'ordenació i promoció corresponents dels recursos agraris de muntanya.

Article vuitè.

Els programes d'ordenació i promoció de recursos agraris de muntanya han de contenir almenys les accions i mesures següents:

U. D'ordenació, recuperació, ús i defensa:

a) Les necessàries per a la defensa, conservació, restauració del medi físic de paisatge i, en especial, dels espais naturals protegits, així com dels declarats d'utilitat pública.

b) La qualificació de les terres segons la seva vocació, ús i destí, i mesures que assegurin la continuïtat de l'ús assignat, i la determinació, si s'escau, de les àrees d'alta muntanya. A aquest efecte ha de determinar els terrenys agrícoles susceptibles de mecanització, que han de ser qualificats pels organismes competents com a sòl no urbanitzable de protecció especial, llevat que el mateix planejament justifiqui una altra qualificació diferent. Les directrius a què s'ha d'ajustar la seva utilització per a la persistència dels recursos naturals renovables.

c) Les de defensa de les activitats agrícoles, forestals i ramaderes contra incidències negatives de l'exterior, així com els treballs necessaris per disminuir el risc d'incendi a les àrees forestals.

d) Les de conservació dels sòls agrícoles i forestals amb la finalitat de mantenir-ne la capacitat productiva, combatent l'erosió i els efectes de la torrencialitat i allaus de neu.

e) Les de protecció de la flora, de la fauna, de les formacions rocalloses i de les aigües, que s'han de coordinar amb les activitats a desenvolupar a la zona.

f) Les d'ordenació tècnica de les pastures i ús de les seves instal·lacions en harmonia amb les zones arbrades, per tal d'aconseguir-ne el millor aprofitament.

g) Les de manteniment i ampliació de les àrees arbrades, procurant la reintroducció d'espècies autòctones.

Dos. De promoció i protecció:

a) Les de determinació de les obres d'interès general necessàries per millorar les activitats agrícoles, pecuàries o forestals i per facilitar l'ús del terreny rústic, respectant degudament el medi natural.

b) Les de foment i selecció de la ramaderia lligada a la terra i de l'apicultura d'acord amb les peculiaritats de les diferents zones.

c) Les de foment de les denominacions d'origen per als productes d'alta qualitat de la muntanya.

d) Les de foment dels regadius procurant que en les concessions hidroelèctriques atorgades a partir de la vigència d'aquesta Llei, es pugui fer compatible l'aprofitament energètic amb el regadiu.

e) Les de foment i protecció de cooperatives agropecuàries i de les diverses formes d'agricultura de grup i de les comunitats veïnals tradicionals.

f) Les de foment de les possibles activitats turístiques i recreatives que facilitin en la mesura que es pugui el manteniment i millora de les activitats econòmiques tradicionals, dins els límits assenyalats en aquesta Llei; de la petita i mitjana indústria; de l'artesanía familiar; del desenvolupament de vacances en cases de conreu; d'explotacions d'aigües mineromedicinales, aqüicultura i del proveïment d'indústries agràries.

g) Les de protecció de l'habitatge i de l'arquitectura rural.

Tres. Altres mesures o accions:

a) La determinació de les necessitats de formació professional i de capacitació i extensió agrària per a les activitats de muntanya.

b) Les de coordinació necessàries perquè les futures edificacions, nuclis turístics o recreatius i obres d'infraestructura, especialment comunicacions, en harmonia amb el paisatge i els usos del sòl, no perjudiquin el medi natural i permetin la protecció dels tipus tradicionals d'arquitectura rural.

c) Les de creació dels instruments de cooperació entre els diversos ministeris i ens territorials per a l'execució d'obres d'infraestructura i la prestació dels serveis d'interès general de la zona amb atenció prioritària als sanitaris, educatius, culturals i, en general, als que promoguin unes condicions de vida digna.

Article novè.

Per a les àrees d'alta muntanya s'han de dictar mesures protectores especials. No es pot atorgar llicència per construir-hi qualsevol tipus d'edificacions sense que la comissió a què es refereix l'article vint-i-quatre en declari prèviament el seu interès general. En particular és objecte de protecció la utilització i l'aprofitament racional de les pastures.

CAPÍTOL III

Elaboració, desenvolupament i execució dels programes d'ordenació i promoció de recursos agraris de muntanya

Article deu.

U. En l'elaboració dels programes regulats als articles anteriors han de participar totes les entitats territorials afectades, i s'han d'escoltar, en el període d'informació pública, les associacions de muntanya i les persones interessades.

Dos. A l'expedient ha de constar el tràmit de posada de manifest a les associacions de muntanya de la zona i a la resolució aprovatòria s'han de tenir en compte expressament, en un sentit o en un altre, les al·legacions d'aquestes associacions.

Article onze.

Les administracions públiques han d'executar, d'acord amb el que disposa aquest capítol, les accions de les seves respectives competències previstes als programes a què es refereix el capítol anterior, i han de dotar les zones d'agricultura de muntanya d'obres d'infraestructura i de serveis bàsics, dins els límits, i segons els requisits prevists als programes esmentats i d'acord amb les consignacions pressupostàries existents.

Article dotze.

Entre les obres d'infraestructura i de serveis bàsics a què es refereix l'article anterior, tenen caràcter prioritari les següents:

a) Els proveïments d'aigua potable i la seva depuració, l'electrificació rural, la pavimentació dels nuclis de població i la construcció de la infraestructura necessària per a les comunicacions de la zona amb l'exterior.

b) La construcció i millora dels camins rurals necessaris per a una explotació adequada de l'agricultura i ramaderia de la zona.

c) L'execució de les obres de regadiu, de regulació de les aigües per a aquesta finalitat, de desguassos o de millora permanent previstes als programes d'ordenació i de promoció per a les terres classificades com d'ús agrícola.

d) La realització d'instal·lacions ramaderes i construccions rurals que estimulin fórmules comunitàries per a la viabilitat de les explotacions agràries d'interès per a la zona.

e) La creació i regeneració de pastures, quan la ramaderia de la zona, considerada preferentment en règim extensiu, ho necessiti.

f) L'execució dels treballs de restauració i millora dels sòls sotmesos a un procés de deteriorament, així com la dels que tinguin per finalitat la conservació de les conques hidrogràfiques i la protecció d'enclavaments destinats a l'agricultura i la ramaderia, de manera que s'estengui a l'ús òptim del sòl i a l'eliminació de l'erosió.

g) Les accions necessàries per augmentar l'àrea arbrada, en especial de la composta per espècies autòctones, i les complementàries per a la seva millor conservació, utilització i per obtenir boscos de combustibilitat menor. Quan es realitzin aquestes accions en forests incloses al Catàleg de les d'utilitat pública, no cal la seva adquisició prèvia per part de l'Estat o la fixació de la seva participació en les masses creades.

h) Les accions i treballs necessaris per adequar les àrees que s'hagin de destinar a activitats recreatives i socioculturals, amb el conveni o expropiació previs si s'escau.

i) El desenvolupament cultural, educatiu i professional, la dotació d'habitatges, l'assistència sanitària, l'animació rural i la resta de condicions de vida que necessita la població de muntanya.

Article tretze.

L'aprovació de les accions que desenvolupin els programes i que es refereixin a millores de l'espai físic, infraestructura o serveis, implica la declaració d'utilitat pública als efectes d'expropiació forçosa i urgència de l'ocupació i a qualssevol altres, previstos legalment.

Article catorze.

Les administracions públiques han de tenir especialment en compte, en el moment de la distribució de les inversions, la capacitat de les accions previstes en aquest capítol per generar ocupació, sobretot el que tendeix a l'assentament de la població.

CAPÍTOL IV

Associacions de muntanya

Article quinze.

U. Els interessats o afectats directament o indirectament per aquesta Llei poden promoure la constitució d'associacions de muntanya de la zona respectiva d'acord amb la legislació general d'associacions civils. El seu objecte és servir de via de participació, com a associacions sense ànim de lucre, en el compliment dels objectius que aquesta Llei estableix per a les zones d'agricultura de muntanya.

Dos. Les administracions públiques poden fomentar la constitució d'aquest tipus d'associacions i facilitar per a això, si fos necessari, l'assistència tècnica a les que ho demanin. Les associacions existents en el moment de l'entrada en vigor de la Llei, amb objectius similars o anàlegs als previstos a l'apartat anterior, són reconegudes a les finalitats indicades.

Article setze.

U. Amb independència que la representació i defensa dels interessos econòmics i professionals pugui portar-se a efecte a través de les entitats corresponents, les associacions de muntanya, una vegada reconegudes legalment, poden participar, de la forma prevista a l'article deu, en l'elaboració dels programes a què es refereix el capítol II d'aquesta Llei.

Dos. Igualment, les associacions de muntanya reconegudes legalment poden participar en la forma que reglamentàriament es determini, en el desenvolupament i execució dels programes esmentats, i poden sol·licitar en qualsevol moment a les administracions públiques informació sobre l'estat dels programes esmentats, que aquelles estan obligades a facilitar. Tot això sens perjudici de les iniciatives o suggeriments que estimin oportú presentar.

Article disset.

Una vegada complerts els requisits registrals exigits per la legislació general d'associacions, les de muntanya s'han d'inscriure al Registre especial a què es refereix l'article sisè, b). Aquest Registre és objecte de regulació reglamentària i, a partir de l'assentament en aquest, les associacions poden exercir les facultats de participació que els reconeix aquest capítol.

CAPÍTOL V

Ajudes i beneficis generals

Article divuit.

L'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes, així com la de les províncies, municipis i altres ens locals que tinguin en els seus territoris zones d'agricultura

de muntanya, han de finançar d'acord amb les seves possibilitats pressupostàries les indemnitzacions i l'execució de les obres, accions i serveis previstos als programes d'ordenació i promoció que els corresponguin.

Article dinou.

U. Les indemnitzacions tenen com a finalitat compensar els factors naturals que incideixen negativament en el rendiment de les explotacions agràries situades en zones d'agricultura de muntanya i només es poden concedir als que compleixin les condicions següents:

- a) Ser titulars d'explotacions agràries, familiars o comunitàries.
- b) Residir a la zona o en algun dels municipis limítrofs.
- c) Dedicar a conreu agrícola o forestal, dins la zona, una superfície d'almenys dues hectàrees o mantenir-hi una explotació ramadera lligada a la terra amb un mínim de dues unitats de bestiar gros (UBG) o el seu equivalent, en les condicions mínimes d'explotació que determinin els programes.
- d) Continuar les activitats esmentades almenys durant cinc anys, llevat de cas de força major, expropiació forçosa i transmissió per causa d'utilitat pública.

Dos. La quantia de les indemnitzacions a càrrec de l'Estat, l'ha de fixar anualment el Govern i els seus imports unitaris han de ser iguals per a totes les zones d'agricultura de muntanya.

Tres. L'import de les indemnitzacions a què es refereix aquest article el poden satisfer l'Estat i les comunitats autònomes afectades en la proporció que s'estableixi, i ha de ser igual per a tot el territori nacional.

Article vint.

U. L'Administració pública estatal o autonòmica ha de facilitar als titulars d'explotacions agràries que reuneixin els requisits de l'article anterior, ajuda tècnica, subvencions i crèdits amb caràcter preferent en les condicions més favorables d'interès, terminis de carència i amortització, que s'han de determinar reglamentàriament quan realitzin accions de millora previstes al programa i encaminades a aconseguir o mantenir la seva viabilitat econòmica o a protegir el medi físic.

Dos. Així mateix es poden atorgar subvencions i crèdits en les condicions més favorables als titulars de petites o mitjanes indústries i d'activitats artesanals o recreatives de caràcter individual, familiar o comunitari, situades o que es puguin situar en zones d'agricultura de muntanya.

Article vint-i-u.

L'Administració de l'Estat i, si s'escau, l'autonòmica o la local poden reconèixer a les empreses i activitats a què es refereixen els articles anteriors les exempcions, bonificacions i reduccions fiscals previstes en les lleis reguladores dels diferents tributs en el seu grau més favorable.

Article vint-i-dos.

En els convenis de repoblació amb espècies de creixement lent i que es portin a terme entre les administracions públiques i entitats o particulars en zones d'agricultura de muntanya es pot comptabilitzar en concepte de subvenció, fins al vuitanta-cinc per cent de la despesa. La diferència entre el percentatge que es determini en concepte de subvenció i el total de la inversió es comptabilitza com a avançament reintegrable amb l'interès simple del vint-i-cinc per cent del legal en els termes que els convenis esmentats estableixin.

Article vint-i-tres.

U. Els beneficis que la legislació vigent reconeix a les activitats d'ordenació d'explotacions, es poden complementar quan aquestes es realitzin en zones d'agricultura de muntanya amb els següents:

- a) En les peticions d'ajuda per a capitalització de les explotacions agràries, els seus titulars poden incorporar als programes que presentin per a la determinació de la seva viabilitat econòmica les rendes de les activitats turístiques o artesanals que es realitzin en la pròpia explotació, amb un límit que s'ha de determinar reglamentàriament.
- b) Les subvencions que es concedeixin per a inversions agràries han de ser les mateixes que les actualment autoritzades a la legislació sobre comarques d'ordenació d'explotacions, i a més, es poden concedir préstecs en les mateixes condicions.
- c) Les subvencions per a obres d'equipament, millora de serveis o modernització de l'hàbitat rural, així com les que es concedeixin amb destinació a la creació o millora de centres culturals, socials o esportius, poden assolir fins al quaranta per cent del pressupost aprovat.

Dos. Per poder-se acollir als beneficis o auxilis previstos en aquest article les persones que ho sol·licitin han de romandre a l'explotació durant sis anys com a mínim.

Tres. Els terminis de vigència dels beneficis atorgats per aquestes activitats d'ordenació d'explotacions els determinen els programes d'ordenació i promoció, i poden ser superiors als establerts en les disposicions corresponents.

CAPÍTOL VI

De la coordinació administrativa i ordenances d'ús de les zones d'agricultura de muntanya

Article vint-i-quatre.

En el si del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació s'ha de constituir una comissió d'agricultura de muntanya, la composició de la qual s'ha de determinar reglamentàriament i en la qual han d'estar representats els departaments ministerials que participin en el desenvolupament i l'execució dels programes a què es refereixen els capítols II i III i les comunitats autònomes que ho sol·licitin i al territori dels quals hi hagi àrees susceptibles de ser declarades zones d'agricultura de muntanya.

Article vint-i-cinc.

La Comissió a què es refereix l'article anterior té les competències següents:

- a) Elaborar i aprovar les seves normes de funcionament.
- b) Establir els criteris a què s'ha d'atènyer la redacció dels programes a què es refereix l'article vuitè d'aquesta Llei.
- c) Coordinar l'actuació de les administracions públiques competents en el finançament, desenvolupament i execució dels programes que afectin diverses comunitats autònomes o territoris de règim comú.
- d) Intercedir en els conflictes que puguin sorgir entre les entitats territorials interessades amb motiu del desenvolupament o l'execució dels programes a què es refereix el paràgraf anterior, i resoldre'ls en cas de falta d'acord.
- e) Fixar la política de prioritats per a la posada en pràctica dels programes d'acord amb els interessos de l'economia nacional, i declarar, si s'escau, com d'interès general, la construcció d'edificacions a les àrees d'alta muntanya.
- f) Supervisar les inversions fetes amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

g) Establir els criteris per a l'elaboració de les ordenances per a l'ús de les zones d'agricultura de muntanya a què es refereix l'article següent.

h) Totes les altres que li delegui el Govern o que es derivin dels acords o convenis d'aquest amb les comunitats autònomes.

Article vint-i-sis.

U. Les entitats territorials interessades han d'elaborar, amb la participació de les associacions de muntanya, cambres agràries, sindicats i organitzacions empresarials i amb l'assessorament dels serveis tècnics competents, unes «ordenances per a l'ús de les zones d'agricultura de muntanya», que ha d'aprovar el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'informe previ de la Comissió a què es refereix l'article vint-i-quatre.

Dos. Les ordenances per a l'ús de les zones d'agricultura de muntanya s'han de referir necessàriament a:

a) Les normes per a la utilització de les zones d'agricultura de muntanya.

b) Les limitacions a la recollida d'elements singulars de la muntanya no inclosos en els aprofitaments quan pugui perjudicar el medi natural.

c) Les infraccions, amb especial referència a la legislació vigent sobre protecció i utilització de la naturalesa, la seva classificació, les sancions i el procediment per imposar-les.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIES

Primera.—El Govern ha de constituir en el termini d'un any, a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, la Comissió d'Agricultura de Muntanya a què es refereix l'article vint-i-quatre d'aquesta Llei.

Segona.—A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins que no es desplegui el mandat de l'article cent trenta, dos, de la Constitució, no es poden realitzar reestructuracions de serveis i equipaments que comportin una supressió o disminució de personal o mitjans (escoles, metges, transports públics, etc.).

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els preceptes inclosos en els articles segon, u; tercer, cinquè, vuitè, dinou i vint-i-tres d'aquesta Llei són d'aplicació general de conformitat amb el que disposa l'article cent quaranta-nou, u, vint-i-tres de la Constitució.

Les comunitats autònomes poden establir les regles addicionals de desplegament dins les seves competències, però sense elevar o reduir els paràmetres, criteris o percentatges que hi estiguin establerts, ni afectar els beneficis, ajudes i programes que provinguin a través de l'Administració central de l'Estat, llevat del que disposa l'article segon, dos.

DISPOSICIÓ FINAL

El que estableix aquesta Llei s'entén sens perjudici del que preveuen la legislació urbanística i la d'espais naturals protegits, quan siguin aplicables.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, trenta de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

17238 LLEI 27/1982, de 30 de juny, sobre creació de la Universitat Castellanomaneja. («BOE» 164, de 10-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer

Es crea la Universitat Castellanomaneja.

El Govern, en el termini d'un mes a partir de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquesta Llei, ha d'aprovar la distribució dels centres i de les seves seccions delegades, si s'escau.

Article segon

Els col·legis universitaris i les escoles universitàries actualment existents a les províncies d'Albacete, Conca, Ciudad Real, Toledo i Guadalajara queden integrats a la Universitat Castellanomaneja.

Article tercer

La implantació dels ensenyaments corresponents a les facultats i escoles universitàries s'ha de realitzar progressivament dels cursos inferiors als superiors, a mesura que s'estableixin les dotacions pressupostàries i s'habilitin les instal·lacions materials necessàries.

Aquesta implantació progressiva afecta els diversos cicles d'ensenyament.

A mesura que tingui lloc la implantació esmentada, s'han d'extingir els estudis corresponents actualment impartits en els col·legis universitaris existents a les províncies on s'ubiquin les noves facultats.

Article quart

Els catedràtics, els professors agregats i els professors adjunts que hagin obtingut plaça als centres que s'integrin en la nova universitat formen part de la plantilla d'aquesta.

El personal no docent de les universitats d'Alcalá de Henares, Madrid Autònoma i Madrid Complutense, Madrid Politècnica i Múrcia, adscrits als centres que s'integrin en la nova Universitat Castellanomaneja continua prestant els seus serveis en aquests centres, fins que es creïn les plantilles corresponents i siguin assignats els crèdits de personal oportuns, moment en què pot optar per la seva incorporació definitiva a la nova universitat, amb l'antiguitat que tingui reconeguda, o reintegrar-se als serveis de les universitats d'origen.

Igualment, amb el compliment previ dels requisits legals, són adscrits a la nova Universitat tots els béns, terrenys, edificis i material inventariable dels centres que, situats en l'àmbit del seu districte, siguin actualment propietat de les universitats de què depenguin.

Article cinquè

U. Fins que no siguin designats amb les formalitats que estableix la legislació vigent, els òrgans de govern de la nova universitat, es crea una comissió gestora, la composició de la qual s'ha de determinar reglamentàriament, que ha d'iniciar els tràmits necessaris per al desenvolupament de les activitats de la Universitat, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Dos. El president, que ha de ser catedràtic d'universitat, ha de ser nomenat pel Ministeri d'Educació i Ciència.